

[Fisker.]

Jeg havde Lejlighed til under Forhandlingen i Tinget sidste Vinter at fremsætte nogle principielle Betragtninger, som dækker mit Partis principielle Syn paa denne Skattepolitik, og skal derfor nu ikke komme dybere ind derpaa. Jeg skal herom blot sige, at for os er det ikke alene en uheldig, men i enhver Henseende en skadelig og fordærvelig Politik, den, der gaar ud paa at formindske de offentlige Prioriteter i faste Ejendomme og til Gengæld lade den personlige Beskatning vokse.

Hvis man ønsker at vide, hvad det fører til, kan vi se hen til, hvad der skete i 1903; da man afskaffede Hartkornsskatterne og væltede disse Skatter over paa Husmandsbrugene og paa de jordløse Huse. Man gav de daværende Ejere af større Ejendomme en klækkelig Forøring, som andre med langt mindre Skatteevne maatte betale, og Følgen heraf blev dyrere Jord, større Gæld og mindre Arbejdsfortjeneste for dem, der senere kom til at arbejde med disse Ejendomme. Jeg har ikke truffet nogen, som har villet paastaa det modsatte, og der er vel i Virkeligheden ogsaa meget faa, der vil vove et virkeligt Forsvar for det, som skete i 1903.

Men naar man nu maatte være nogenlunde enig i dette, saa forekommer det mig, at man ikke skal gøre Fejlen om igen fra den Gang, og den højtærede Minister er i Virkeligheden gennem sin Skattelovgivning her i Færd med at gøre denne Fejl om igen.

Det er ikke først og fremmest de faste Skatter, Landbruget i Øjeblikket maa kæmpe med, det er i langt højere Grad Forrentningen af den voksende Gældsbyrde, der har været Adgang og Lejlighed til at stifte. Det har efter min Opfattelse ikke været til Gavn for det arbejdende Landbrug, at det har haft denne Adgang til forøget Gældsstiftelse; men det vil være endnu mere skæbnesvangert, om Rigsdagen ved sin Lovgivning aabner Mulighed for yderligere Prioritering af den danske Jord, og det er det, der vil ske, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget.

I øvrigt savner Lovforslaget, nu som tidligere, efter min Mening enhver saglig Begrundelse. Ejendomsskatterne har, hvad jeg allerede tidligere har haft Lejlighed til at pege paa, ikke holdt Trit med de øvrige Skatter, men udgør en stedse mindre Del af den samlede Beskatning. Jeg vil gerne i saa Henseende henvise til en Statistik, der er udarbejdet af Fuldmægtig K. J.

Kristensen, og som han har offentliggjort sammen med andre Beregninger i Fjor.

I denne Statistik har han sat Ejendomsskatterne i Forhold til samtlige direkte Skatter i Landkommunerne, og det viser sig her, at medens man i 1901—02 maatte regne med, at Ejendomsbeskatningen udgjorde 77 pCt. af samtlige direkte Skatter, var den i 1904—05 faldet til 63 pCt., i 1909—10 til 62 pCt. og i 1924—25 til 58 pCt. Jeg har yderligere foretaget en Beregning for 1928—29, som viser, at Ejendomsbeskatningen er faldet til 55,4 pCt.

Nu er det interessant at se, hvorledes Amtsskatterne stiller sig her, da det er dem, vi beskæftiger os med. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig at oplyse, hvorledes Amtsskatterne i Forhold til den samlede Beskatning i Landkommunerne stiller sig paa de forskellige Trin, der her er nævnt.

I 1901—02 var Amtsskatterne 38 pCt. af de samlede direkte Skatter, i 1904—05 25 pCt., i 1909—10 24 pCt., i 1924—25 23 pCt. og i 1928—29 19,7 pCt. Dette viser overordentlig klart, at Ejendomsbeskatningen ikke har kunnet holde Trit med de øvrige Skatter, men tværtimod stadig er faldende i Forhold dertil, og der er da, synes det mig, saa meget mindre Grund til ved særlige Foranstaltninger at søge den nedbragt, naar de personlige Indkomster, der i Forvejen er udsat for et stærkt Skattetryk fra saavel Stat som Kommune, skal undgælde derfor.

Amtsskatterne har bevæget sig ned efter, fra Højdepunktet naaedes i 1921—22, med 47,6 Mill. Kr.; Nedgangen har, som det allerede er nævnt af det ærede Medlem, der talte før, været særdeles kraftig. For indeværende Aar er det samlede Skattebeløb 28,7 Mill. Kr., hvoraf der tages efter § 50 paa Kommunerne ca. 4 Mill. Kr., og Nedgangen har i de 7 Aar udgjort ca. 42 pCt., Landet taget under eet.

Nedgangen kan tilmed ventes fortsat ved de Bestræbelser, der i saa Henseende udfoldes i Amterne — og maa jeg her gøre opmærksom paa, at de Budgetter, der har været forelagt, og hvorom Dagspressen har bragt Bud, viser, at der i alle Amtsråds kredse er en betydelig Nedgang ogsaa for næste Aar; jeg kan f. Eks. oplyse, at man i mit Amt, hvor Amtsrådet i Gaar havde Møde og behandlede Budgettet første Gang, vil kunne regne med at faa en Nedgang paa maaske 250 000 Kr., naar Budgettet er endeligt færdigbehandlet; og i andre